

# Kjenn deg selv, så kan du kjenne Gud

## Lesetekst

**1 Samuel 17.26-45** - David spurte de mennene som sto sammen med ham: «Hva var det han skulle få, den mannen som feller filisteren og tar en slik vanære bort fra Israel? Hvem er han vel, denne uomskårne filisteren som våger å håne den levende Guds hær?» <sup>27</sup> Folket gjentok det som var sagt: Det og det skal han få som feller ham. <sup>28</sup> Eliab, Davids eldste bror, hørte hva han snakket med mennene om. Han ble sint på David og sa: «Hvorfor er du kommet hit ned? Hvem har du fått til å gjete den lille saueflokken ute i ørkenen? Jeg vet hvor frekk og ond du er. Du er bare kommet hit ned for å se på slaget.» <sup>29</sup> «Hva galt har jeg nå gjort?» svarte David. «Jeg spurte jo bare!» <sup>30</sup> Så vendte han seg fra broren og gjentok spørsmålet for en annen. Og folket ga ham det samme svaret som første gang.

<sup>31</sup> Det ble snart kjent hva David hadde sagt, og det ble kunngjort for Saul, som sendte bud etter ham. <sup>32</sup> David sa til Saul: «Ingen må miste motet! Din tjener skal gå og kjempe med denne filisteren.» <sup>33</sup> Men Saul svarte: «Du kan ikke gå mot filisteren og kjempe med ham; du er jo bare unggutten, og han har vært kriger fra ungdommen av.» <sup>34</sup> Da sa David: «Din tjener har gjett småfeet for sin far. Kom det da en løve eller en bjørn og tok et fe fra flokken, <sup>35</sup> sprang jeg etter den, slo den og rev feet ut av gapet på den. Og reiste den seg mot meg, grep jeg den i manken og slo den i hjel. <sup>36</sup> Både løve og bjørn har din tjener felt, og det skal gå denne uomskårne filisteren som dem; for han har hånt den levende Guds hær.» <sup>37</sup> Og David la til: « Herren, som har berget meg fra løve og bjørn, han skal også berge meg fra denne filisteren.» Da sa Saul til David: «Gå, måtte Herren være med deg!» <sup>38</sup> Saul lot David få sine egne klær, satte en bronsehjelm på hodet hans og iførte ham en brynje. <sup>39</sup> David bandt Sauls sverd utenpå klærne og forsøkte å gå, men forgjeves. For han hadde aldri prøvd det før. «Jeg greier ikke å gå med dette på meg», sa han til Saul, «jeg er ikke vant til det.» Så la han det av seg, <sup>40</sup> og i stedet tok han staven sin i hånden, valgte seg ut fem glatte steiner fra elveleiet og puttet dem i gjetervesken som han bar over skulderen. Slingen hadde han i hånden. Så gikk han fram mot filisteren.

<sup>41</sup> Imens kom filisteren nærmere og nærmere David, og skjoldbæreren gikk foran ham. <sup>42</sup> Da filisteren så fram for seg og fikk øye på David, fryste han foraktelig av ham. For David var jo bare unggutten, rødkinnet og vakker å se til. <sup>43</sup> «Tror du jeg er en hund, siden du kommer mot meg med kjepper?» ropte filisteren til David. Og han forbannet David ved sine guder. <sup>44</sup> «Kom hit til meg», sa han, «så skal jeg gi kjøttet ditt til fuglene under himmelen og dyrene på marken.» <sup>45</sup> David svarte: «Du kommer mot meg med sverd, spyd og sabel, men jeg kommer mot deg i navnet til Herren over hærskaene, han som er Gud for Israels hær, han som du har hånt.

## INNLEDNING:

For å leve ditt gudgitte liv, må du være trofast mot ditt sanne selv. Det innebærer å skille ditt sanne selv fra kravene og stemmene rundt deg og skjelne den unike visjonen, det unike kallet, det unike oppdraget Faderen har gitt deg. Det krever at du lytter til Gud på innsiden og forstår at han har skapt deg helt unik. Innsikt i din personlighet, i ditt lynne, i det du liker og misliker, i dine tanker og dine følelser bidrar alt sammen til denne oppdagelsen.

Hvis vi ignorerer følelsene, snur vi ryggen til virkeligheten. Hvis vi lytter til følelsene, føres vi inn i virkeligheten. Og det er i virkeligheten vi møter Gud ... Følelser er sjelens språk. De er ropet som gir hjertet stemme ... Men ofte vender vi det døve øret til – ved å fornekte, forvrengte eller frakople følelsene. Vi utelukker alt som forstyrrer for å få en skjær kontroll over vår indre verden. Vi er skremt og skamfulle over det som lekker inn i bevisstheden. Når vi forsømmer våre intense følelser, er vi uoppriktige mot oss selv og går glipp av en fantastisk mulighet til å kjenne Gud. Vi glemmer at forandring skjer gjennom brutal ærlighet og sårbarhet innfor Gud.

## ICEBREAKER

For å bli kjent må man ikke bare være sammen, man må også vite om hverandre. La alle "deler" to løgner og en sannhet om seg selv. Så kan de andre gjette hvilken som er rett.

## OPP

Bibelen snakker mye om at Gud føler:

- Gud så at det var godt.. svært godt (1 Mos 1,25, 32)
- Da angret Herren ... han var full av sorg i sitt hjerte (1 Mos 6,6)
- For jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud (2 Mos 20,5)
- Herrens brennende vrede (Jer 30, 24)
- [Jesus] ... ble grepet av sorg og gru ... min sjel er tynget til døden av sorg ( Matt 26:37-38)
- I samme stund jublet han i Den hellige ånd (Luk 10:21)

1. Hva betyr dette for hvordan vi ser Gud?
2. Tenker vi på Gud som føler?
3. Hva var det med David som gjorde at han visste akkurat hvem han var?

## INN

1. Hvordan kan vi sammen som cellegruppe hjelpe hverandre med både gode og vonde følelser?
2. "Følelser er sjelens språk" - hva tenker vi om det?
3. Hvordan kan vi hjelpe hverandre til å se oss selv slik som vi er (Davids eksempel om egne styrker og begrensninger)?
4. Hvordan kan vi hjelpe hverandre til å stilne kravene fra stemmene rundt oss og heller høre etter Guds stemme?
5. Del tider/perioder hvor du har sett Guds beskyttende hånd i ditt liv, slik som David så når han slåss mot løver og bjørner (og som da gav ham mot til å angripe Goliat)

## UT

1. Hvordan kan vi vise de rundt oss at Gud er interessert i hele mennesket, følelser, eget selvbilde osv?
2. Hva kan vi be for i våre familier eller nabolag om så de kan se at Gud er trofast uansett hvordan vi føler oss?